

உ

ஸ்ரீ இராமாயணச் சிந்து

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி லீலைக் கும்மி

அப்பாசமுரத்திரம முனசிப கோர்ட்டு
வக்கீல்

எச். டி. சுப்புசுவாமி
ஜயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று,
கு. ஆ. கிருஷ்ணசாமிமுதலியாரால்

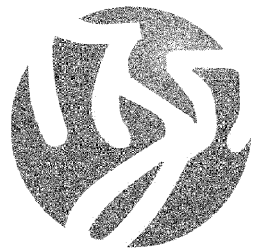
இராஜராஜேஸ்வரி பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

1916

கும்பகோணம்

விலை அணாபீ.

சமர்ப்பணம்

இசைச் தமிழின் பாகுபாடுகளி லொன்றாக அமைக்கப்பட்ட
ஸ்ரீமான் கவி அண்ணாமலை ரெட்டியாரவர்கள் பாடியிருக்கும்
காவடிச் சிந்து பெட்டுக்களில் இந்த ஸ்ரீ இராமாயணச் சிந்து
என்னால் பாடப்பட்டு அதை என்னுடைய நண்பரும் தென்மொ
ழி ஆசிரியருமாகிய அம்பாசமுத்திரம் கஸ்பாவிலிருக்கும் ஊர்க்
காடு ஜமீன் எஸ்டேட்டி மானேஜர் ஸ்ரீமான் வக்சீல் பாலகிருஷ்
ணய்யரவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

2-9-1916.

எச். டி. சுப்புசுவாமி அய்யர்,

அம்பா சமுத்திரம்.

அம்பா சமுத்திரம் கஸ்பாவிலிருக்கு ஸ்ரீமான் வக்சீல்
பாலகிருஷ்ணய்யரவர்கள் இயற்றிய

சாற்றுக்கவி

ஆலைவாய்க் கரும்பின் நேனு மமுதமு நிகர்க்குஞ் சொல்லாற்
சேலைகுழம்பை வாழும் சுப்பிர மணியனென்போன்
மாலைசேர் மாலைப் பாடி மன்னிய செல்வம் பெற்று
வேலைகுழலக மெங்கும் நாட்டினான் புகழை மேலோன்

—•••••—

அம்பாசமுத்திரம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான் ஹரிஹரபாரதியவர்கள் இயற்றிய சாற்றுக்கவி.

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்.

அந்தணர்தங் குலதிலகன் அம்பைதிரு மலைசாமி ஐய ரீன்ற[ந்து
சந்ததியு ளொருவன்சுப்பு சாமிபென்பான் ராமகதைதனைக்கடை
வந்தருளுந்தெள்ளமுதிற் சருக்கரையாய்ச் சங்கீதம் மருவத்தெ
[ய்வச்
செந்தமிழாற் சிந்தாக்கித் தேசத்தார் செவிதோறுஞ்சிந்தினானெ

ஓம் கணபதி ஸகாயம்

இராமாயணச் சிந்து

ஓம் ஸ்ரீ இராமஜெயம்

கலைமகளுக்கும் கணபதிக்கும் ஸ்துதி

சீரான சிந்துகளைத் திருமால்மேற் செப்புதற்குக்
காரணை மாமுகனுங் கலைமகளுங் காப்பாமே.

1—வது படலம்

ஸ்ரீ இராமர் ஜனனமும் விசுவாமித்திர ரிஷி

ஸ்ரீ இராமனை அழைத்தலும்.

[வண்ணத் தினைமாவைத் தெள்ளியே“ என்ற மெட்டு.]

1. அயோத்தி மாநகர் கோனவன் ஆறு
பத்தாயிரம் வய தானவன் பேரு
தச ரதன் தர்ம மானவன் தன
தருமைகொண்ட கௌசல்லிய கைகேயிசமித்திராதேவி
பத்தினி மாருடன் கூடியே மிக
புத்திர வாஞ்சையால் வாடியே.
2. புத்திர காமேஷடி யாகஞ்செய் தவன்
நித்திரையை விட்டுத் தவஞ்செய் ததில்
புத்திரருக் கருக் ரகஞ் செய் தருண்
பெறவேதிரு தரணீதரன் அவதாரித்துப் பதி ராமனாய்க்
கௌசல்லிய மாதிடம் பிறந்தான் உடன்
துஷ்ட ஸம்ஹாரத்திற் சிறந்தான்.
3. சுமித்திரை மக்களிருவர் ஜேஷ்டர்
லக்ஷ்மண தாசனென் றொருவர் தம்பி
சத்ருக்னனென் றொருசிறுவர் அன்றி
பதிராஜனுக் கதிமோகமாய் ரதிகேளியிற் சுகமேதரும்

கைகேயி மாதுக்கோர் பாலன் பேரும்
பரதனும் வெகு கோலன்

4. லக்ஷ்மணன் நற்குண சீலன் அவன்
ராமமூர்த்திக் கனுகூலன் நன்றாய்ப்
போர்புரியும் படு காலன் நாலு
குமரர்சனும் அமரர் புகழ் அதிசுந்தித மிதமிஞ்சிய
செல்வம்பெறும் அஸ்திர மூன்றினர் வேறு
யாரும் நிகரன்றித் தோன்றினர்.
5. சாமன் விளையாடும் பருவம் கண்டு
யாரும் மோகித்திடும் உருமம் அந்தச்
சமயத்தில் வெகு கருவம் கொண்ட
ஒருமாமுனி விரைவாகவே அருகே வந்து முறை சாற்றிட
கூற்றுவன் போலொரு சொல்லையே சொல்லக் [க்
கிட்டிவந்தார் பெரும் தொல்லையே.
6. சூரிய குலத்து வீரனை மீறி
யாரு மணுகாத சூரனை வெகு
அந்தமபொருத்திய மாறனை விசு
வாமித்திர முனிவர் செய்யும் யாகம் பரிபாலித்திட
யாசித்திடவே தியங்கினான் பதி
பாரில் விழுந்து மயங்கினான்.
7. மாரிஷி முன்வந்து தணிந்தான் மரி
யாதைசெய் தவரைப் பணிந்தான் கேட்ட
தேதுந்தாரே னென்று துணிந்தான் ஆனால்
அருமைகொண்ட அதிபாலனைத் தனியேவிட மனமன்னி
வாக்கு மாறாது தளம்பினான் பெத்தப் [யில்
பைத்தியங் கொண்டான் போல் விளம்பினான்.

2—வது படலம்

விசுவாமித்திர முனிவரை நோக்கி தசரதன் புலம்பல்.

[இராகம் பியாக். தாளம் திரிபுடை.]

குருநாத குலமணி ராமனை
எப்படி நான் பிரிந்திருப் பேண்

அறுபதினாயிரம் வயது சென்றதன் மேல்
அன்புடன் பெற்றெடுத்தேன் தேவா
என் ரா மா சந்த் ரனை பொரு நிமிஷமும்
விட்டுப்பிரிந் தெப்படி நான் சகித்திருப்பேன்

அதற்கு முனிவர் தைரியம் கூறல்

பதமுதே பதி தசரத ராஜன்
புதல்வனும் மனிதனல்ல
செந்திருமாலுந்தன் உந்தியில் ஜனித்ததின்
விந்தையை நீ யறியாய் ராஜா
உன் மைந் தன் ஸ்ரீ அதி வீர பால ராம
சந்த் ரனது அருமை நான் அறிவேனடா.

மறுபடி தசரதர் கூறல்

முனிநாதா உனது மகம் முடிக்க
ரதகஜ துரக மிதோ
தங்கிடுஞ் சேனையோ இங்கிதப் பொருளோ
பாங்காயழித்திடுவேன் நாதா
என் ராம சந்த் ரனை பொரு நிமி ஷமும்
விட்டுப் பிரிந் தெப்படி நான் சகித்திருப்பேன்.

மறுபடி முனிவருரைத்தல்

பொருள் வேண்டாம் திரள் படை மருள் வேண்டாம்
அருள் தரும் மகன் போதும்
சத்திய ஹரிச்சந்திரன் தத்திய சிவி ராஜன்
உத்தம குலத்தோனே தத்தம் செய் திப்போ
சித் தங்க லங்கி மெத்த நித்திய மாய்ச்
சத்திய குலத்தைக் கெடுத்தாய்.

3=வது படலம்

”ஸ்ரீ இராமர் ரிஷியோடு போய் யாகம் காத்தல்;:

தசரதன் விசுவாமித்திரரை நோக்கிச் சொல்லுதல்.

பூமிமெச்சிடும் அண்ணாமலைக்கோர் துணையானவன் என்றமெட்டு

1. கால்கைகள் நோகாமல் கண்ணிலிட்டுவளர் கண்ணனை
கதிர் வண்ணனை நீல வண்ணனை கானல்

காடிபுலி தங்கும் காடுமேடுகளில்
பேரகவோ மைந்தன் நோகவோ.

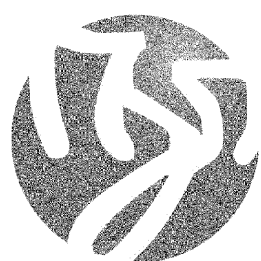
2. வேனவன்றி வெற்றிவேர்கள் கட்டி சொர்ணத்தொட்டில்
மேடைக்கட்டில்மேல் மெத்தைப் பட்டின்மேல் வாடித்[மேல்
தூங்கும் பாலன் காட்டில் ஏங்கிச் சோர்ந்தலையக்
காலமோ என்ன கோலமோ.

முனிவர் தைரியங்குறல்

3. துஷ்டரைச் சிஷித்து சிஷ்டரை ரக்ஷிக்க எண்ணிய
உனை நண்ணி யவதாரம் பண்ணிய ரகு
ராம மூர்த்திகொண்ட நேமமென்ன வென்று
நோக்குவேன் துன்பம் போக்குவேன்.
4. ஞானமின்றி யுனக்கேனடா இத்துன்ப மிஞ்சுதே
மனம் அஞ்சுதே உயிர் முஞ்சுதே வீர
தீரனான ராமன் சூரனாகத் தன்னைக்
காட்டுவன் துயர் ஒட்டுவன்
5. பகைமான தாஸன் லக்ஷ்மணனைக் கூட்டிப் போனவன்
ராமனானவன் ஒருகானவன் போலப்
பசியைப் பார்த்திடாது ரிஷியைக் காத்து நல்வ
சீடனாய்ப் படு வேடனாய்,
6. காடு சேர்ந்து நடுமையம் நாட ஒரு கூடகீ
வனக்கேடகீ தடித்தாடகீ வந்து
அட்டகாசம் செய்து எட்டியே குதிக்கக்
கொன்றனன் ராமன் வென்றனன்
7. யாகசாலையென்று வேகவில்லை யூன்றுந் தீரனாய்ப்
படுவீரனாய்க் கொடுஞரனாய் யாகம்
பூர்த்திசெய்து வைத்தான் போர்புரிந்து ராம
மூர்த்தியேபெற்றான் கீர்த்தியே.

விசுவாமித்திரர் ஸ்ரீ ராமனை ஸ்துதித்தல்

- 8 கண்ணிமை தண்ணைப்போல் எண்ணி யகம் சாத்த நாயகர
மோக்ஷதாயகர அதிமாயகர உன்னை
அகத்தில் காண்க வெண்ணு மகத்தில் காக்கவைத்த
பாக்கியமே வெகு சிலாக்கியமே.

4=வது படலம்

சீதையும் சகுகளும்

பந்தாவது

[வண்ணத்தினைமாவைத் தெள்ளியே , என்ற மெட்டு]

- 1 மாலை வெய்யில் மிஞ்சி மேவுதெ வனச்
சோலைக்குயில் கொஞ்சிக் கூவுதே நகர்
சாலையில் சாரலும் தூவுதே செய்ய
சிறுமாதருக் கரிதாகிய திருநாளிது வீளையாடிடப்
பந்தாடப் போவோம்வா பாவையே அந்தி
மத்தாரம் பாரிதோ பூவையே.
- 2 சிங்கரத் தோப்பை நீ பாரடி அங்கே
லங்காரம் எத்தனை சீரடி வெகு
நங்கைமா ரெத்தனை பேரடி கூடிப்
பந்தாடி மகிழ்ந்தோடவே சந்தோஷமாய் வந்தோரங்கு
கார்த்துக்கொண்டு தங்கி உன்னையே எதிர
பார்த்து நிற்கின்றாரே முன்னையே.
- 3 சிவந்தி மல்லிகை சீதளம் முல்லை
பவள மல்லிகை பூதளம் ரோஜா
குவளை மந்தாசை நீர்வளம் பின்னும்
இருவாக்கியும் நீலோத் பலம் மருதாமரை மந்தாரையின்
சாகைக்குயில் நாடிப் பாடுதே மயில்
தோகை விரித்துக் கொண்டாடுதே.
- 4 குயில் கிளி குஞ்சு பொரிக்குதே கான
மயில் மைனாத் தோகை விரிக்குதே சோலை
கயிலைபோல் அயில் தரிக்குதே இன்னும்
நரிநாகமும் திரிசூனமும் கரிகாசமும் வரிசைபட
நேத்திரானந்தம் புகட்டுதே நீரில்
வாத்துகள் கூடிப் புகட்டுதே.
- 5 தட்டாமாலை சிலர் ஆடவே சிலர்
கட்டுக் கண்ணா மூச்சி ஓடவே சிலர்

தட்டுக்கினிக் தட்டில் கூடவே சிலர்
காண்டு எனும் கல்ஆட்டமும் பாண்டி எனும் துள்ளாட்டமும்
பற்பல இடங்கள் நாடவே சீதை
அற்புதப் பந்தாட்டமாடவே.

6 சோலைக்குள் பந்தெங்கே தேடுவீர் கன்னி
மூலைவில் லண்டையில் கூடுவீர் கண்டு
மாலைக்குள்ளே மாறியாடுவீர் எனக்
காணுதொரு பந்தைமிக வீணாகவே தேடி யங்கு
வில்லைக் கண்டும் பந்தைக் காணுதே மிம
தொல்லைப் பட்டா ரொன்றுந் தோணுதே.

7 பந்தோடி வில்லின் கீழ்ச் செல்லவே கண்டு
அந்தந்தப் பெண்ணும் வாய் மெல்லவே அதை
சொந்தமாக்கக் குழி கெல்லவே பந்தும்
மீளாதது கண்டே வுடன் தாளாலதை ஜானகி
தட்டி ஒருதரம் சலித்தாள் வுடன்
கிட்டிப்பந்தை மீட்டிக் கெளித்தாள்.

8 பண்டையில் சிவனார் வில்லது யாரும்
அண்டிவளைக்காத கல்லது தொட்டால்
மண்டை பிளந்திடும் வல்லது என்றும்
தகுமானதோர் வலுவோடதை வெகுவாகவே சலித்தாளென்று
கேட்டு ஜனகரும் மகிழ்ந்தார் மற்றும்
நாட்டிலுள்ளோர் கேட்டும் புகழ்ந்தார்

ஜனகராஜன் சபதம் செய்தல்

9 சுயம் வரக்கொடி நாட்டியே தனு
தொடுக்கும் பணயம் தீட்டியே சீதை
மணக்கொடியையும் சூட்டியே சொன்னான்
ஜெகமெச்சியசிவவிலையே தொடுப்போருக்குக்கொடுப்பே
இலலையே வேறொரு துணைஎன் படு [என்றி
வில்லனை ஜானகிக் கணைவன்

ஜனகராஜன் திருமணப்பத்திரிகை அனுப் தல்.

10 வில்லைத் தொடுத்திடும் வல்லவா சிவ
வில்லை முரிததுமே வெல்லவா சீதை
சில்லைக் சுற்கண்டையும் புல்லவா என்று
ஜனகாதிப னதிவேகமாய்த் திருநாளையும் குறிப்பிட்டு
முகூர்த்தப் பட்டோலை ஏறினான் நாட்டில்
சொணத்தால் பூமாரி தூவினான்

5-வது படலம்

மிதுலையில் ஜனகராஜன் ஏற்படுத்திய சுயம்வர மண்டபத்தைச்

சீதைக்கு சகி காட்டுதல்

பாங்கி கூறல்

[சந்தவரை வங்குகநாதா “ என்ற மெட்டு]

1 சந்திர பிம்பக் கண்மணியே சீதே எந்தன்
சுந்தரி மனோன் மணிய மாதே உந்தன்
பந்தலில்புகுந்து மெள்ள வாராய் இந்த நேராய்
என்ன சீராய் மன்னர் பந்தி வகுத்திருப்பது பாராய்

சீதை கேட்டல்

2 சேதிபென்ன சொல்லடி விரோதம் இன்று
வீதிதோறும் புகழ் பெறும் கீதம் அதை
மறைத்தாலென் மனமும் நோகதோ என்னவாதோ
அது சூதோ அதை என்னிடமும் சொல்லிட லாகாதோ

பாங்கி கூலல்

3 அண்டம் புகழ் மண்ட பத்தை நாட்டி அதில்
மண்டல பதிகள் சபை கூட்டி சிவ
வில்லை யூன்றும் வல்லவனைக் காட்டி உனைக் கூட்டி
மாலை பூட்டி மணம் சூட்டிடவே இந்த மன்னர் பேட்டி

சீதை கேட்டல்

4 வாடி எந்தன் சகி சர சாக்ஷி காண்போம்
கூடியதோர் அரசர் கண் காக்கி அவர்
எந்தநாட்டு மன்னரவர் யாரு எந்த ஊரு அவர்பேரு
அதைக்குறித்தெனக் கொருமுறை கூறு.

பாங்கி சொல்வது

5 சுயம்வரம் கோரிவந்தோ ஞாநும் நன்றாய்
எத்திசை விளங்குமவர் பேரும் நன்றா
யெடுத்து நானுரைத்திடுவேனே எந்தன்மானே
அடிதேனே அவர்சிறுமை பெருமை யறிவேனே.

சீதை மலைந்து கூறல்

6 நல்லோர் பொல்லோர் எல்லோரும் வந்தாரே அதில்
வல்லவரை யாருமறியாரே மனம்

பற்றி - ரத பாரோ என்னைக்கடி மணஞ்சூடி
கூடவாடி வென்றுலென்ன கதியாகுமடி சேடி.

பாங்கி சிதைக்குத் தேறுதலுரைத்தல்

7 என்னடி மலைவு அரசாணி செல்வத்
திருமாலிருக்க உணைப்பேபணி பொல்லா
எவனுக்குக் கிடைக்கு மிக்காணி கலைவாணி
உந்தன்பாணி ரகு ராமசந்திரனுக் குற்ற ராணி.

6-வது படலம்

மிதுலைக்கு ஸ்ரீராமன் போவது

["பூமிபெச்சிடு மண்ணுமலைக்கோர் என்றமெட்டு]

- 1 வில்லை முறித்திதும் வல்லவருக்கென்று பாக்கிட்டு
நல்லவாக்கிட்டு உனைச் சாக்கிட்டு சிதை
கலியாண மறிவிக்கும் திருமணக் குறிப்பென்று
காட்டினார் மோகம் மூட்டினார்
- 2 மாமுனி சென்னசொல் ராமனும் கேட்டுள்ளம் பெருக
மிதுலை அருகவே நடந்து வருகவே அங்கு [வே
கல்லாத்தேதான்றும் பெண்ணகல்பை சாபம் தீர்த்து
ஊர்ந்தனர் மிதுலை சேர்ந்தனர்
- 3 வங்கு குங்கு அங்க மத்விய மாள்வ சித்து குர்ஜா
சேர சௌராஷ்டிர சோழ மாறாஷ்டிர பப்ர
பாண்டிய கோசலவிதர்ப கோங்கண கர்
நாடக மகத விராடக.
- 4 காஸ்மீர பாஞ்சால குந்தள நேபாள கேகய
சாள்வமன்னவன் கூடத் தென்னவன் பல
விதவிநோதமான மதகஜங்கள் கூட்டம்
பாரடி என்ன சீரடி
- 5 பார்ப்பேபார் மெச்சிடவும் தர்ப்பார் கூட்டித்தகும் போஜ
வெகு ஆசனம் மிகு வீசனம் பல [னம்
தேச ராசர் வந்து பாசமுடன் மந்த
ஹாசமாய் வெகு நேசமாய்

6 கூடிவீற்றிருந்த கோடி கொற்றவரும் சுற்றியே
சீதை பற்றியே மோகம் முற்றியே சுற்றும்
கண்ணைக்கொட்டிடாமல் பெண்ணை நோக்கி
மனம் குளிர்தார் மிகத் தளர்தார்

(அதே மெட்டு) பாங்கியும் தேவியும் அரசர்களை

நோக்கித் தனித்துப் பேசுதல்

7 ஜோடி சால்வை போர்த்தி மோடியாக நிர்ப்போன் பாரடி
சரபோஜனை மகருஜனை அவன்
தாடி நரை கொண்டு வாடி வெளுத்த தோர்
கேசனை கழ ராசனை

8 அங்கமாக வொரு ரங்கு சால்வை வீரன் அங்கே பார்
அங்கதேசத்து ரெஞ்ஞாமி அவன்
அங்கந் தீயில் வெந்த செங்கல் நிறங்கொண்டு
மங்குதே முகம் தொங்குதே

9 நீட்டச் சாமரைகள் போட்டு வீசும் சலிஞ்சடி மூ
பதி ஜேஷ்டனும் தர்ம சிரேஷ்டனும் அவன்
துஷ்டபுத்தி யென்னைக் கஷ்டப்படுத்தி
வானடி சகியேனடி

10 தாசி பட்டிடாமல் வீசிக்கொண்டு நிற்கும் கரசிபூ
பதிகோசலன் தர்ம வாசவன் பொல்லா
தாசி வீடனவன் வேசியோட லேவன்
தேசமாய் மாறு வேசமாய்

11 பாண்டியதேசத்துத் தாண்டவனாமி கண்டாயோ
அவன் கொண்டையில் மின்னும் கெண்டைபார் அவன்
கரடிபோல மிகவிருண்ட தாடி மீசை
பாரடி மெத்தப் போரடி

12 சோழ நாட்டு மன்னன் நோழராஜனென்ற ஷேந்தனும்
வெகு சாந்தனும் அதிகாரந்தனும் அவன்
மணமும் கோழையடி தனவும் ஊழையடி
ஏழையே ஏண்டி பிழையே

- 13 சுற்றிச் சுற்றிநல்ல உற்றுப் பார்க்கும் பாலன் கேத்திரன்
நல்ல காத்திரன் ஹரி தோத்திரன் அவன்
ஒற்றைக் கண்ணும்போக மற்றக்கண் ணிலும்பூ
படகுதே கால்கள் இடகுதே
- 14 அயோத்தி மாநாகர் ஆண்டிடும் கோதண்ட பாணியாம்
தோளில் தூணியாம் வாக்கில் வாணியாம் நல்ல
ராஜதிருஷ்டி கொண்ட தேஜசுள்ள முகம்
பாரடி என்ன சீரடி
- 15 வெண்சா மரை வீசும் செந்தாமரைக் கண்ணன் இராமனை
பல வீமனைப் பதிசோமனைக் கண்டு
மங்கை சீதை தன தங்கங்குளிரந்திட
நாணிஞள் வெட்கிக் கோணிஞள்

7—வது படலம்

மிது தர்பாரில்! ஜனகருஜன் அரசர்களுக்கு வில்லைக்காட்டி
முறிக்கப் பிரார்த்திப்பதும் அவர்கள் புகல் சொல்வதும்

[சென்னிகுளநகர்வாசன்] என்ற மெட்டு

- 1 வையகத் தோன் மன்னன் ஜனகன் தர்பார்
மையம்வந் துரைத்தான் அனகன் இந்த
முடிமீதினிற் பரமேசுரன் கொடிசூடிய கனவில்லையே
விள்வீர் கன்னி கொள்வீர்
- 2 இலங்கைமாதகர் வேந்தன் எழிந்
திதோ விண்டே னென்றான் கார்தன் அவன்
வலுவத்தனை முழு பத்தியும் தலைகுப்பா நிலைதப்பியே
வீழ்ந்தான் மன்னன் தாழ்ந்தான்
- 3 சோழமா தேசத்து வாழா இந்த
வில்லைத் தொடுப்பாயோ தோழா ஐயா
என்னாலது வாகாதையா கையிற் படுகாயம்பட
மாட்டேன் தண்டம் போட்டேன்
- 4 அங்கமா தேசத்தோன் குருங்கி வந்து
எங்கே பார்ப்போ மென்று நெருங்கி இன்று
சகுனம் படு பொல்லாது தினமும் மிகப் போதாதது
என்றான் உடன் சென்றான்

5 விதர்ப்ப ராஜனவ் வில்லையே பார்த்து
 எதற்கென்று னிந்தத் தொல்லையே ஆனால்
 தொடுப்போமென அருகே வந்து நடுவோ மெனத்தமோறி
 படுத்தான் வில்லை விடுத்தான் [யே]

6 கலிங்க தேசத்துக் கனகன் கண்டு
 குலிங்கினான் மெத்த அனகன் வெறுங்
 கருமீசையும் பிடிதாடியும் சிறுமாதருக் கிசையாதவன்
 ஏங்குனான் பின்னே வாங்கினான்

7 விராட தேசத்து மன்னனருன் இந்தப்
 போராட்டம் வேண்டாமென் றகன்னுன் தன
 திடுப்பில் ஒரு பிடிப்பென்றுரைத்தாரே தனை அழைத்தாற்
 ஓடினான் வழி தெடினான் [போல]

8 கோதண்ட பாணியாம் இராமன் என்றுந்
 தீதண்டா புண்ணிய பீமன் தன
 தருகே நின்ற முனிமாதவன் விடையோடதி பெரியோர்
 பணிந்தான் உடன் துணிந்தான் [களைப்]

9 கருணைச் சிவனையே போற்றி வில்லைக்
 காவடிபோல் தோளிலேற்றிக் கண்கள்
 கூசப்பிர காசத்தொளி வீசப்படு வேகத்துடன்
 வில்லையே செய்தான் சில்லையே

10 ஓய்யார மாயங்கு தேவி சீதை
 பையப் பையவந்து மேவிகண்டாள்
 ஜெக மெச்சிய தனுசைமிக லெகுவாகவே பகவே செய்த
 தோழன் மண வாளன்

11 மண்டபத்துக் கப்பால் மேவி தேவர்
 கந்தர்வர் பூமாரி தூவி வெகு
 அமர்புகழ்ந்திடுவாத்தியங்கள் இமையோர் செவியடைக்கு
 காண்பார் இன்பம் பூண்பார் [தொனி]

8...வது படலம்

சீதையும் சகிகளும் ஓர்

பூங்காவனத்தில் கேலி பரிகாசத்துடன்

ஸ்ரீ ராமனை ஸ்துதித்தலும் நீராடலும்

[தெள்ளுதமிழ் முக்குதலு சீலன்" என்ற மெட்டு]

- 1 பாங்கிமார்களுடனே கூடி சீதை
பூங்காவனத்து நிழல் நாடி அதி
கோலா ஹலத்துடனே பாலன் ராம கீதங்கள்
பாடினார் புகழ்ந் தாடினார்.
- 2 சீதைக்கிசைந்த மணவாளன் அவள்
ஆசைக்கிணங்கி வந்ததோழன் நல்ல
வாமும் அம்பாத்தி யெந்தநாளுமெசழித்த நகர்
ராஜன் மக ராஜன்.
- 3 அடிமுடி நடுவற்ற நாதன் அரும்
வேத சாஸ்திர புராண தீதன் சுத்த
சித்த முக்த புத்தரான சத்து சித்தானந்த
ரூபன் தாம பூபன்.
- 4 அழகு பொருந்து மணவாளன் உடன்
இளகு மையலுங் கொண்ட தோழன் நல்ல
சுந்தரிக்குச் சுந்தரனாய் அந்த முடனே பிறந்த
மாரன் அதி வீரன்
- 4 ஜானகி நீ மாடிமேலே சென்று அந்த
ஜன்னலண்டை ஒண்டி நிற்கக் கண்டேன் சகி
கண்ணிமைகள் மகாட்டிடாது மன்னனை நீ எட்டி எட்டிப்
பார்க்க நானும் நோக்க
- 6 கேலி பரிகாசம் செய்ய நாணி சீதை
கேட்டுமதி வெட்கங்கொண்டு கோணி தன
துள்ளம் குளிரந்திடவே மெள்ளக் களிப்புடனே
போடி என்று ஒடி
- 7 அந்தப்புரத்திர் சீதை சென்று கத்த
மணிந்து கண்ணாடி முன்னே நின்று தனக்
குற்ற சேடிமார்களுடன் சுற்ற நீர் தடாகம் வந்து
கூடியே நீரில் ஆடியே

9—வது பட்டம்

சீதா கலியாணம்

(மஞ்சளிகர் குந்தளமின்னே) என்ற மெட்டு

- 1 மங்கை சீதை மஞ்ச நீராடி அங்கம் மணக்க மிகப்
பொங்கிமெழிந்து நங்கைமார்களுடன் தங்கியே அவங்
காரமாகவே தங்கமேனியில் வங்கமோகன ரங்குமலைசிறுங்
காரமாக வங்குலுங்கவே அந்தரங்கமாய் வெகு
ஆனந்தங்கொண்டு இங்கிதமாய்க் குங்குமங் கொண்டாள்
- 2 வண்டு நிகர் குழலுலர்ந்து தைலம்கலந்து நன்றாய்க்
கோதிவருந்து மின்னலைப்போல் பின்னலைக்கோர்த்து நல்ல
ஜாஜி சண்பக சண்டு மல்லிகை ரோஜா பன்னீர் சிவந்தி மூல்லை
சுகந்தவாசம் வீசும் வண்ணமாய்ப் புனுகு ஜவ்வாது மணத்
திலகமூமிட்டு ஜெகமிரட்டித் துயிலுங் கட்டியே.
- 3 சூரியகாந்தி பச்சைக்கல்மாட்டி கதிர்கள் மீறிப்
வயிரக்கம்மல்கள் மினுமினுத்திடும் ஜிகனிடகாவும் நீல
காந்திப் பச்சைகள் மரத்தம் புகழ் மாணிக்கம்பல லைரீய
யிட்டநெற்றிப்பட்டம் தாலுக்கா மூக்கில் புல்லாக்கு [களை
மஹமல் பேலாக்கு] கலகலக்கக் கட்டிப்பூச் சூட்டி
- 4 மெட்டியும் பீலியும் தொடுத்து காஸில் கொலுசும்
இடையில் ஒட்டியாணம் மார்பில் மாணிக்கப்பதைக்கமும்
ஜெடை சிங்காரம் கொடி அட்டியல் பவுன்மலைகாரையும்
பாஜிபந்துடன் பாட்டில் தோடா பச்சை முக்குத்தி ஜிலுஜிலுத்
திடவேஜெகம் ஜொலித்திடவே கெல்லுகெல்லென மெல்லவந்
[தாளே
- 5 மன்னர்மிஞ்சி ரஞ்சிதங் கொண்ட அண்டத்திற் புகழ்
மண்டபந்தனிற் கோதண்டபாணி வீற்றிருக்கவே தேவி
ஜானகி தனதாசை நாயக சந்நிதானத்திற் சேடிமாருடன்
கூடிவந்து நாடி நிற்கவே தேவ கந்தர்வர் பூமாரி பெய்திட
மலை பூண்டு மணந்தாள் சீதை.

ஜபமங்களம், நித்ய சுபமங்களம்

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
M. DIST - TAMIL NADU - INDIA

10—வது படலம்

ஸ்ரீ ராமன் வனவாசம் போகுதல்

(பட்டணவரம் பட்டணமாம்) என்ற சூம்மிமெட்டு

[சொராஷ்டிர ராகம் சூம்மிபாகப் பாடவேண்டியது]

- 1, அம்புவி யில் தம்பதிகள் அமைந்தது கண்டன் புடனே
இந்தாதி தேவர்களும் பொங்கிமகிழ்ந் தோங்கினரே
- 2, தசரதரும் யசல் கொண்டுவயசுமீறி ஆரசாண்டு
தனது மனம் மகிழ் புரிய தனயன்ராமன் ஆரசாள
- 3, அயோத்திமா பட்டணத்தை ஆனந்தமா யலங்கரித்து
திருவருளால் பெற்றெடுத்த சேயவனை முடிசூட்டி
- 4, பட்டாபிஷேகம் படைக்க தட்டாததோர் திட்டம் செய்து
சட்டமிட்டு எட்டிவர கிட்டவந்தாள் கைகேயிமா
- 5, முன்னொருக்கால் சொன்ன ஒரு சின்னவரம் தந்திடுவீர்
என்னையல்லா பின்னையொரு கன்னிகையும் எண்ணினீரோ
- 6, எந்தன்மகன் பரதன் தன்னை உன்தன்சிம்மா தனத்தினிலே
ஊன்றிடுவாய் ஊக்கத்துடன் ஏங்கிடாதே எந்தன் நாதா
- 7, அதுவுமன்றி ராமனையும் பதிநான்கு சம்வத்சரம்
வனவாஸம் செய்திடவே ஆக்கை புரிந்திட்டிடிவாய்
- 8, பாவிவரக்கைக் கேட்டதுமே பதிமயங்கி வீழ்ந்திடவே
பத்துநாளில் பரலோக பதமடைந்து பதவிபெற்றார்
- 9, இந்தச்சேதி கேட்டுராமன் சிந்தைதனில் விந்தையில்லா
சீதையும் செளமித்திரனும் வனவாஸம் சென்றனரே.
- 10, நாடெங்கும் ஓடிவாடி நாதனுடன் காடுசென்று
காடுதன்னை நடுநிகர் செய்திடவே கூடினராம்
- 11, சீரான உரிதரித்து சீதையுடன் கூடியவர்
நாடறியா ராக்கொண்டே தாஸனுடன் சென்றனரே.

11—வது படலம்

கைகேயி தசரதனிடம் வரம்கேட்பதும் தசரதர்

துக்கித்துப் புலம்பலும்

[பாதிராத்திரிவேளையில் வீட்டுப்பக்கத்தில்வந்து என்றமெட்டு.]

1. அறமில்ங்கிய அயோத்தி நாதனும் ஆண்டுவயதினார் கூனி
ராமனை ராஜதானி ஆளப் [ஹரி
பட்டங் கட்டியே மானி பொல்லா
இகம் மறந்துமே அகம் மகிழ்ந்திட
விரும்பினான் மிக ஞானி
2. நல்ல நாளையுங் குறிப்பிட்டுத் தன
தன்பனைப் பட்டஞ் சூட்ட நல்ல
முகூர்த்தக் காலையும் நாட்ட மேள
வாத்தியங்களை மீட்டக்கண்டு
கைகேயி மாதிடம் செய்தி சொல்லக் கூனி
சென்றனளே கோளை மூட்ட
3. பாதி ராத்திரி பையப் பக்கத்தில்
பாதகி வந்து மேவி நான் தான்
கைகேயி யெனக்கூவி நெஞ்சில்
நரமில்லாத சாவி மனம்
பதைத்திட ஒரு வரத்தைக் கேட்கக் கை
பற்றி யிழுத்தாளே பாவி
4. ராஜ்யம் என் மகன் பரதனுக்கன்றி
பூஜ்பன் ராமனுக் கல்ல ராமன்
கானகந்தனிற் செல்ல வரந்
தானருளுமே நல்ல எனக்
கல்மனங் கொண்டு பொல்லாருரைத்தாள்
வல்லவன்றனைக் கொல்ல.

தசரதர் துக்கித்துப் புலம்பல்

5. பண்டையிற் செய்த கருமப் பயனூல்
வாய்ந்ததே பெருந்தோஷம் எவர்

சூதினால் வந்த மோசம் இனித்
 துலையுமோ மகன் பாசம் இதைச்
 சுற்றத்தாரறிந்தா ஸென்றான் முன் புக்கே
 செல்லுவாரே பரிகாசம்

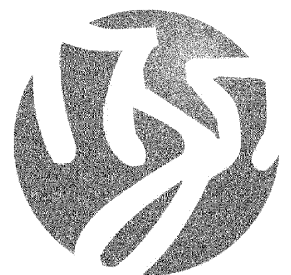
6 மையல்கொண் டொருக்காலம் முன் சொன்ன
 வரத்திற் கிப்போது வாதோ இந்த
 மார்க்கந்தோன்றின தேதோ சென்ம
 வாசனைப் பல னீதோ ஐயோ
 மாதம் பத்தாக சுமந்து பெற்றவள்
 வயிறுந்தா னெரியாதோ

7. ராமச்சந்திரனைக் காட்டுக் கனுப்பி
 நானுமயோத்தி நாட்டில் நெஞ்சில்
 நாணம் விட்டுத் தன்பாட்டில் ராமன்
 தாகம் பசிபால் காட்டில் திருந்
 தலையவேண்டி முன்னடக்கமாய் தெய்வம்
 லபித்ததோ மண்டை யோட்டில்

8. செய்ய பஞ்சணையும் பொறுது
 சிவந்து கொப்பளமாகும் நெருஞ்
 சிப்பழமென்று நோகும் ராமன்
 சீரடி ரெண்டும் வேகும்படி
 தீயும் கானலிற் காயும் வேனலால்
 நோயு முற்றியே போகும்.

9. தேடி னுங்கிடை யாததாகிய
 சீதையுமனுகூலம் போல
 ஜனித்த பெண்ணுக்கு காலம் வேறு
 திரும்பின தென்ன கோலம் ஐயோ
 எப்படிப் பிரிந்து தனித்திருப்பேன்
 ஈசனே யிதென்ன ஜாலம்

10 காடு சேர்கையில் கரடி வேங்கைகள்
 காட்டுமே யாரவாரம் அதைக்
 காதிர்கேட்டு விசாரம் வைத்துக்
 கலங்கு வாரந்த நேரம் எந்தன்

சாமநாதனை ஆதரித் துயிர்

காப்பது மீசன் பாரம்.

12—வது படலம்

இராகம் சங்கராபரணம்

(ஸ க ப பமகமரி நி ரி ம கம ரிக ஸா) என்ற மெட்டு.

ர தங் கள் கஜ தூர க ப தா தி ஸயி ன்யங்க ளுங் ம ற ந்து
விட்டொழித்து உரிதரித்து மன் னன் காட்டுக்கு வன வா ஸம்
போக வும் நிச் சயி த்து ரா மனும் சீதை யும் தா ஸனும் கு ஹ
னைக் கண்டு ஓட மேறிக் கடந்து மூவ ரும் கடு மலை புத பரி வர
ர ஜனங்களுமே அனைவரு மகந்தனி லுருகினர்.

—ஊஊ—

13—வது படலம்

கைகேசியைப் பரதன் பழித் தல்.

(பாளைவாய் கமுகில் செந்தூர் என்ற மெட்டு)

1. என்னடி பாபி கைகேசி ஏதடி உனக்கு எந்தன்
முன்னவன் பேரில் மிகுந்த வஞ்சமே அடி
அன்னையே னே? நாமில்லா நெஞ்சமே.
2. புண்ணியன் ராமன் இருக்க கண்ணியமாயென்னை எண்ணிப்
பிரியவிட்ட பிரியமற்ற பாதகி உன்றன்
பிரவியேனிப் பூதலத்தில் காதகி.
3. கண்ணன் ராமன் தன்னைப்போக்கி மண்ணுலகின் கண்ணை
அண்ணலாயிருக்க என்ன ஞாயமோ இது [நானு
பெண்பிசாசின் புத்தி சம்பிரதாயமோ.
4. மன்னன்ராம நாதனுன்னை மாதே மாதே என்று மன்னி
மேவிக் கொஞ்சகிக் கூவு நாளும் போச்சுதே மகா
பாவி யென்றுனைப்பேசி ஏசலாச்சுதே.
5. ஜானகியும் அண்ணன் மாறும் கானகத்தில் காய் கிழங்கு
தேடித்தின்று வாடி வாசம் பண்ணவே நாமும்
கூடி நன்றாய்க் கூட்டும் சோறுமுண்ணவே.

6. என்னையும் விவேகமில்லா உன்னையுமே உற்றோர் கண்டால்
ஒன்றுஞ்சொல்லிடாரோ ஐயோ பாவியே அடி
கொன்றிட்டாயே தந்தையை நீ சாவியே
7. சூரன் ராமன் மதினியோடும் தேரியூரில் புகுந்தால் மட்டும்
சோற்றிலரசைக்கொண்டு நானும் மீளுவேன் அன்றி
தூற்றி யுன்னை நானுமங்கே மாளுவேன்

14—வது படலம்

பாதுகாபட்டாபிஷேகம்

ஸ்ரீபரதன்கைகேயியைப் பழித்து கௌசல்யையைப் பணிந்து

ஸ்ரீராமனைத் தேடிப்போவது

[என்னடி நான்பெற்ற மங்கை என்ற மெட்டு]

1. ஏண்டி என்னைப்பெற்ற தாயே வஞ்சித்தாயே வேப்பங்கா
ஆண்டவனை வெறுத்தாயே பெறும் [யே போல
சண்டாளியே கண்டோர் நம்மை விண்டேபழி கொண்டா
சன்ம மெடுத்தாயே பேயே நீயே [டிட
தன்புத்தி கெட்டிப் போனாயே.
2. நன்னிலை மாதரைக் கூடி மனைநாடி. எனைத்தேடி எந்தன்
முன்னில் வராதே நீ போடி இந்த
தலமீதினில் நலமே பெருங் குலபத்தினி பலபேர்களின்
சந்ததிக் கெல்லாமோர் வடுவே கொண்டு
வந்து பிறந்தாயே நடுவே.
3. சித்தப் பிரமை கொண்டேங்கி முகம் வீங்கி மதிநீங்கி மாலைப்
பெத்த கௌசல்யையைத் தாங்கி சிறு
பரதன்தன துயிர்போலவே நிரதம் நினைத் துருகி மனம்
வரதன் காணாமற் கரைந்தான் பதி
விரதையை தேடி விரைந்தான்.

ஸ்ரீ தசரதன் மரணத்தை ஸ்ரீ ராமன் அறிவது

4. சித்திரகூட வனப்புனத்தில் அந்தவனத்தில் ஒரு தினத்தில்
தேறினான் பரதன் மனத்தில் உடன் [கண்டு
தந்தை பர லோகம்சென்ற விந்தை புரிந்தருகே வரத்
தசரதன் சாவைக்கேட்டு இராமன்
தபித்துக் கார்த்தானே தீட்டு.

ஸ்ரீ ராமன் பரதனைச் சமாதானஞ் செய்து இராஜ்யத்தக்குப்

போகச் சொல்லல்

5. சூட்டிக்கொள் பட்டமும் கொடுத்தேன் ஆடை விடுத்தேன்
காட்டை அடுத்தேன் இனி
நாட்டிலுள்ள போகம் கடுத்தேன் என்று
உரிதாரணம் மருவிகொடும் அரிசூரணம் கருதிதன
துள்ளத்தில் தந்தை சொல் கணித்தான் துக்கம்
கொள்ளாமல் தம்பியைத் தணித்தான்.

ஸ்ரீ பரதன் இராமனை நாட்டுக் கழைத்தல்

6. அண்டம் புகழ் திருமாலே செங்கோலாலே சந்திரன் போ
அரசானும்; ஆனிமேலே எந்தன் [வேவந்து
முன்னோனது பட்டந்தனைப் பின்னோ னிடுத் தரசாண்டிட
நெறியு நல் முறையாமா நானும்
வெறியனோ பரந்தாமா.

துக்கித்த பரதனுக்கு ஸ்ரீ இராமன் புத்தி சொல்லல்

- 7 இப்படி யெந்நாளோ அண்ணா செய்ய கண்ணு கடல்வண்ணு
இனி உண்ணவு மென்மன மெண்ணு தென
தன்கோதரபரதன் தனை அஞ்சாதறஞ் செய்வித்திடத்
தக்கதோர் மார்க்கத்தைக் காட்டி அர
சாளச் சொன்னான் செங்கோல் நாட்டி

ஸ்ரீ இராமன் புத்தி கூறல்

- 8 தர்மமேசெய் பெரும்பாகம் விடுபோகம் நல் விவேகம்கொ
வேகமாய்ச் செய்துகொள் சிநேகம் தினம் [ண்டு

தோறும்பல தானஞ்செய்து வேதங்களை ஒதி வெகு
சோகங்களற்றிடத் தீர்பாய் கெட்ட
மோகம்விட்டுக் கண்போல் பார்ப்பாய்.

மறுபடி பரதன் வருந்த ஸ்ரீ இராமன் தன்பாதுகை கொடுத்தல்

9 மகா லக்ஷ்மி மணவாளா மணிதேவாளா சொன்னேன்
மாளா தண்ணு அரசாள என்று [கேளாய் என்னால்
போராடிய பரதன் தனை சீராய் மனந்தேற்றி உடன்
பாதுகை ரெண்டையும் கொடுத்தான் ராஜ்ய
பாரததில் தம்பியை தொடுத்தான்.

ஸ்ரீ பரதன் பாதுகை பெற்றுப் பட்டஞ் சூட்டல்

10 செங்கண் திருமலைப் போற்றி துயராற்றி மனந்தேற்றி
சீர்பாதஞ் சரசுவேற்றி வந்து [உடன்
வசிஷ்டர் பல முனிவர்களை வணங்கி மனம் மகிழ்ந்து வெகு
மங்களமாய்ச் செங்கோல் நாட்டினான் ராஜ
அங்கமாய்ப் பாதுகை சூட்டினான்.

ஸ்ரீ பாதுகாபட்டசபிஷேகம் முற்றிற்று

11-வதுபடலம்

சூர்ப்பணகி அங்கபங்கமும் சீதாபஹரணமும்

நொண்டிச் சிந்து, அகவல்மெட்டு [‘கும்மிபோலும்பாடலாம்,']

1 கோடிகூரியன் போல் கோதண்டபாணி தன்
கோதையுடன் காட்டில் கோமளமாய் அங்கு
கூடித் தம்பியுடன் குடிசை யொன்றைக் கட்டி
நாடின னோரிடம் நீர்வளமாய்.

2 சீதம்மையைக்கண்டு பூதம்போல் பெண்ணொரு
காதவழிபட நாதமிட்டாள் காம
தாகங்கொண்டு ராம பரதம் பிடித்து
விவாஹஞ்செய்து கொள்ள வாதமிட்டாள்.

3. சூர்பண்கி யென்ற ராக்ஷசியாமவள்
தூர்பருத்து மலேபோல் திரண்டு மரம்
வேர் அடர்ந்தாற்போல கூந்தல் விரித்துமே
கார் ஆனே போற் பிடித்தாள் முரண்டி.
4. சாக்குரைத்தும் பின்னும் போகாமலே யவன்
வாக்குவாதம் தம்பி கேட்டிடவே அவள்
மூக்கையறத்து முழங்கி விரட்டியே
யாக்கை பெருத்தானே போட்டிடவே.
5. சோபக்குறை கண்டதோர் கர தூஷணர்
கோபத்தை மூட்டி முறையிடவே வெகு
தாபத்தால் வெண்கலத் தேர்களைப்பூட்டியே
சாபந்தொடுத்தார் அறைபடவே.
6. சூரன் பூரீ ராமனே வில்லாலடித்திட
வீரபோல்வந்தம்பு எய்திடவே கடுந்
தேர் பலவற்றையுந் தூள் செய்து இராமனே
போர் புரிந்தான் சரம் பெய்திடவே.
7. சொந்தவர் மாண்டதும்|சூர்பண்கி|கண்டு
சோதரனைக் கண்டி ரைத்தனளே உடன்
தானடைந்த பல துன்பங்களைச் சொல்லி
ஜானகி சந்த முறைத்தனளே.
8. அன்ன நடைவெகு சின்ன இடையவள்
மின்னல் கொடி மார்பில் முல்லைச் செண்டு அவள்
சொல் கரும்புத்துண்டு செவ்விதழ்கல்கண்டு
சொன்னேனப்பாதொடை வாழைத் தண்டு
9. உந்தனுக்கேயவள் உவமையே வெகு
அந்தம் மிகுந்து சிறந் தவளே வெகு
சுந்தரியேயவள் சந்தமென் சொல்வேனோ
உந்தனைப் பேணிப் பிறந்தவளே.
10. இராவணன் ஜானகி வர்ணனை கேட்டுடன்
இராமனை வஞ்சித்தவனைக் கொள்ள மாமன்
மாரீசனைக்கண்டு மாறுவேஷங் கொண்டு
மான்போலே போகச்சொன்னானே மெள்ள.

11. மெள்ளமெள்ள மான்போல் கள்ளமாரீசனும்
துள்ளித்துள்ளி முன்பின் தாவிடவே சீதை
புள்ளிமாணைக்கண்டு உள்ளம் மகிழ்ந்திட
வள்ளல் ஸ்ரீ ராமனை ஏவிடவே.
12. கிட்டிக்கிட்டி ராமன் செல்லவே பொன்மான்மும்
எட்டிஎட்டி மெள்ளச் சென்றிடவே வெகு
நேரமெல்லாம் வீணாப்ப் போக்கியே மாயாவி
தூரமாய் வஞ்சித் தகன்டிடவே.
13. ராமன் போய் மானுடன் மாறிவராமலே
தாமசமாகவே தேவிநொந்து மாய
ஏமாற்ற தென்ற இராமானுஜந்தனை
ஏசி யனுப்பினாளே சினந்து.
14. இவ்விதம் சீதை தனித்திடவே மிக
பவ்வியமாக லங்கேசன் வந்தான் அந்த
செவ்விதழ் சீதையைக் கண்டு மகிழ்ந்துடன்
சவ்வியமாக மடம் புகுந்தாள்.
15. காவித் துயில் கட்டி கற்ற சன்யாசி போல்
கூவி மெள்ளவந்து கோதையையே கள்ளன்
மேவியடுத்து விருந்தாளி போல் பாவி
தாவிச் சென்றான் தூக்கிச் சீதையையே

16—வது படலம்

இராவணன் சீதையிடம்

மைமயல்கொண்டாடி

அவளை அபகரிக்க எத்தனிக்கையில் சீதை புலம்புதல்

[ஆறுமுகவடிவேலனே கலியாணமும் செய்ய என்ற மெட்டு]

1. பொன்மானுக் காசைப்பட்டென் நாதன் ராமனைப்
போகவிட்டு ப்பிரந்தேன் அது
மாயாவி மாரீசனென்ற என் மைத்துனன்
வார்தைத் இசுழ் புரிந்தேன்

2. ஹாசீதே ஹாலெக்ஷ்மணு என்ற சத்தத்தால்
சித்தப் பிரமை கொண்டே ஆது
ஏமாற்றென்று சொன்ன இராடானுஜன் தன்னை
ஏசியே நானும் விண்டேன்

3. கானகத்தி ஸாடிக் கூடிக் குராவியே
போனதோர் மான்டழியே அந்த
மானுக் காசைப்பட்டு நானும் விழுந்தேனே
மானங் கெட்டுக் குழியே.

4. அக்கரைக் காரர்க்கு புத்தி சொஞ்சமென்பா
ரானும் பழவிதியே சின்னச்
சர்க்கரைக் கட்டியைக் குக்கல் கொண்டோடும்போல்
சார்ந்தது என் கதியே.

5. அன்புக் கடல்போன்ற தம்பிக்கு நான் செய்த
வம்பு அதிசதியே இந்தத்
துண்பத்திட லேறி இன்பனைப் பிரிந்தேன்
தொல்லைத் தலை விதியே

6. ஆறடா! கூறடா! சோரா! நீ தேறடா
இப்போதே விட்டிடுவாய் அல்லால்
ஆதிமூல ரகு ராம ராஜன் கண்டால்
அப்போதே பட்டிடுவாய்

17— வது படலம்

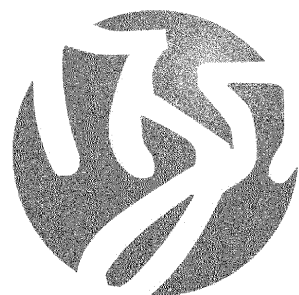
மறுபடியும் சீதை தன்னை நொந்து வனத்தைப்பார்த்துப் புலம்பி

அசோகவனம் வருதல்

(மூசுவண்டு வாசமுண்டு என்றமெட்டு)

1. மாமலைகள் தூரிலைகள் மான்மயில்காள் வான்குயில்காள்
மலையுமென்னைக் கண்டு மனங்கரை வீர்களை சற்று
கலையறிந்து துலையில் சென்றுரை யீர்களை எந்தன்
தலையைக்கண்டுமே நிலையறிந்துமே
புலையில்வந்தவன் வலையில் சிக்கவே
அலைபோல் மேவிக் கொண்டோடு மிக்கொலை பாதகன் நான்
கலைத்துலைத்துமே தொலையவில்லையே காதகன்

2. வானம்பாடி(1)நானமாவே(2)கானமேவும் (3)குனமே என்
தானம் சென்று இராமனிடஞ் சொல் வீர்களை அன்றி
வானமேகி(4)தேனனிவனை க்கோல் வீர்களை ஒரு
பெண்டு தேடியே கண்டு கொள்ளவே

ரெண்டிசோதார் அண்டி வருகவே
கண்ட மாலைத்துண்டு காட்டுவீர் நேசமாய் நான்
தண்டனிட்டேன் ஒப்புவிர் விச வாசமாய்.

- 3 ஞானவான்போல் மோனமுற்று
(5) வான மேறிக் கான மேவி
கானங்கெட்டானனென்னைத் தூக்கியே ஒரு
மீனைக்கண்ட(6)சேனம்போலவே தாக்கியே வெகு
அற்பனாயினும் கற்பழிக்கா
துய்ய மண்ணுடன் பையத்தூக்கி—அ
சோகவனம் நோக்கி வேகமாயோடினான் காமத்
தாகங்கொண்டுமே என்னை மேவியே வாடினான்.

18=வது படலம்

அசோகவனத்தில் சீதை புலம்பல்.

[மஞ்சுரிகர் குந்தள மின்னே என்ற மெட்டு]

- 1 மாலை மணந்துள்ளம் மிகுந்து
விவஹாகி அயோத்திசென்று
மாமிகர் வந்து புகுந்து உடன்
பாசமற்றகை கேசுமா தெந்தன்
நேசனை வன வாசம் செய்யவும்
பாலன் பாதன் பட்டமானவும்
பதினான்கு வருஷம் பதிபோகம் விடுத்துப்
போய் வரச் சொன்னா னேமீளவும்.

1. நாணமா=கவரிமா
2. கானம்=காடு—பாட்டு
3. ஞானம்=பூங்கொத்து...மான்
4. தேனன்=திருடன்
5. வானம்=ஆகாயம்
6. சேனம்=பருந்து

2. கொஞ்ச வயதான பருவம்
தன்னி லெனது சித்தம் மகிழ்ந்து
மிஞ்ச பங்கயாச்சு தென் கருவம் உடன்
கானகம் வந்து மானைக் கண்டதும்
ஞானமும் கெட்டுப் போன தே எந்தன்
காலமோ பெண்புத்தி யோசனையோ
மலரோன் கற்பனையோ மாமிசநீபனையோ அன்றி
கர்மமோ முன் ஜன்ம வாசனையோ

3 கோரமான ராக்ஷசர் கூட்டம்
மலைபோல் பூரித்து அலைபோல சீறி
வாரம் தோறும் வந்து போராட்டம் பிணி
பிடுங்குதே உடல் ஒடுங்கு தே கால்கை
நடுங்குதே இவர்கடுஞ் சொல் கோஷத்தி
னாவாரம் எல்லை இல்லையோ.
சகியே திரிசடையே சகியேன் ஒரு நிமிஷம்
ஆறுதில்லை என்ன தொல்லையோ.

4 என்ன செய்வென் எந்தன் விதியே
அதி விருட்பத்தால் சதியடுத் தேனே
மன்னன் காண என்ன கதியோ என
தங்கமே குணதங்கமே துடைச்
சிங்கமே எனை எங்கு தேடுவாய்
இங்கு வாராய்ப் பிராணபதியே
மதிமருளுதே கதி இருளுதே
சங்கை தீராய் கேட்டென் துதியே.

5 எத்தனை நாள் நானும் பொறுப் பேன்
மன்னன் ராமனை இன்னும் காணாது
ஏனோ? எந்தனாவி வெறுப்பேன் என
ஏகமாக வசோக விருகூத்தில்
வேககாய் வந்து சோகம் கொண்டவள்
சாகவே சென்றாள் சீதாப்பிராட்டி
அந்தப் பக்கத்தில் அநுமான் நிற்கவே
சாகை மேற் கண்டாளே சீமரட்டி,

16-வது படலம்

இலங்கா தகனம்.

[1 செந்தில்மா நகரந்தனில் மேவிய என்றமெட்டு,]

1 இலங்கைமா நகரந் தன்னில் மேவிய
இராக்ஷசனா மொரு வீணன் அவன்
இராவணனும் தசை யூணன் காம
தாகம் மீறியே மோகங்கொண்டவன்
தோகை சேர்ந்திட வேகமாய்ச் சென்ற
சோகவனத்துக் கேகியே சீதையின்
அங்கம் மணக்க விகப்பறந்தான் அவன்
அக்கினி யென்றதையே மறந்தான்,

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU INDIA

2 தையலே மாரன் எய்யுங்களை தன்னுல
மையலும் மீறுதே பென்றிட - துணிந்
தைய மின்றிக் கிட்டிச் சென்றிட கொடு
தாபங்கொண்டவள் பாயி ! ராவனா !!
சாப மிட்டிடு வேனடா வெனத்
தாவியே துச்சன் அச்சங் காட்டிப் பல
பயங்கர ரூபங் கொண்டாடினான் ஒன்றும்
பயன்பட மாளாது வாடினான்,

சீதை இராவணனைத் தூஷித்தல்

3 பாதகா ! உனக்கே தகந்தை யுந்தன்
ஜாதக செளர்யங் குறைந்த தடா கொலை
பாதக வீர்யம் நிறைந்த தடா வென
ஓதவே அந்தப் பாதக அரக்கனும்
ஆதவன் கண்ட பனியைப் போலவே
போதுமே இந்தப் பொல்லாச் சொற்காய மென்
றோடியே வெட்கி அகத்திற் சேர்ந்தான் உடன்
தேடியே மாருதி வந்து சேர்ந்தான்,

அனுமார் மோதிரம் கொடுத்தல்

4 அநுமானவன் பக்த சிகாமணி
அம்மையைத் தேடிங்கு நாடினான் துணிந்
தப்பனுக்குப் பணிந் தோடினான் தூதன்
தேவியைக் கண்டு தேகம் பூரித்துச்
சேவித்தானவன் தாசன் மாருதி
அம்மணி ! உனைத் தேடித் திரிந்தேனே
அஞ்சாய் ! மகிழ்ந்தேனே தஞ்சமே பாரும்
அன்புடன் மோதிரம் கொஞ்சமே,

5 ஜானகி அந்தக் கணையாழி கண்டதும்
ஆனனம் சேர்த்ததை முந்தினளே மனத்
தானத்தில் வைத்துப் பொருத்தினளே உடன்
மங்கை ஜானகி மகிழ்ந்து ரூடா
மணியை மாருதிவசமே தந்தவள்
இந்தாடா எந்தனன்புள்ள தூதா நீ
இப்பவே போ என்றுள் விரனிடம் உடன்
செப்பிடுவாய் சேதி தீரனிடம்,

- 6 அந்த நேரமே வந்தனம் செய்து போய்
நந்தவனத்தை யழித்திடவே கண்டு
சொந்தவன் முன்புக் கிழித்திடவே சொன்னான்
கள்ள ராகுசப் பையலே அந்த
வள்ளல் சீதையைக் கொள்ளை கொண்டவன்
துள்ளாதே துஷ்ட மிலேச்சப் பையல் கடும்
பத்துத் தலை பேற்ற ராவணனே கடும்
கொத்துக் கொத்திப் போவர் நாரணனே,
- 7 ஒட்டுவாய்? உந்தன் மேட்டிமை யாரிடம்?
காட்டுவாயோ? சீதாப்பி ராட்டியிடம் உந்தன்
காதலைக் காட் டென்பேண்டாட்டி பிடம் மன்னன்
தசரதன் மரு மகனையா ஆடா!
சாமுகன் கருமணந்திட
சீச்சி போ! நாயே பேயே பிசாசமே
சீலங்கெட்டாய் நீ படிந்திடவே அலங்
கோலப்பட்டு நீ மடிந்திடவே,
- 8 வானரன் துஷ்ட ராவணனைக் கண்டு
வாள்நிகர் சொல்லா லறுத்திடவே அவன்
வாலில் தீவைத்துப் பொருத்திடவே உற்ற
சமய மிதுவென நகர முற்றிலும்
தகனஞ் செய்திடத் தீயை மூட்டிப் பின்
தாண்டியே கடல்கடந்து வந்து தன
தன்புள்ள நாதன் பாதம் பணிந்து கண்டேன்
தங்கம் போல் தேவி பென்றான் துணிந்து,

20=வது படலம்

இராவண ஸம்ஹாரம்.

[“செந்தூர் வளர் முருகநாத அருணோதய” என்றமெட்டு,]

- 1 அந்தஞ்சி றந்தநுள்ச மேதன் அருணோதயச்
செந்தாம ரைநிகரும் பாதன் அந்தச்
சொந்தமான மாருதியுஞ் சொன்னதொரு சேதி கேட்டுக்
கண்ணன்க ருணாகர நாதன் களித்தானந்தக்
கண்ணீர்பெ ருக்கக்கண்டான் தூதன்,

- 2 தக்க வானராதிகள் கூடிப் படைமெடுத்து
அக்க ளிப்புடன் லங்கை யோடி அங்கு
பக்க நின்ற பஞ்சசேனை மன்னரைப் படுத்தி வென்ற
ரக்கரைத் தூத்தியே ஓடி உறைத்து நன்றுப்த்
தொக்க லங்கை சந்தன்னை நாடி,
- 3 விணன் இராவணன் தன்னைக் கண்டு கோதண்ட பாணி
பாணந் தொடுத்துத் தலை விண்டு வேந்தன்
நாஞ்சுசி ரங்களையும் நார்பத்துக்க ரங்களையும்
கண்டங் கண்டங்களாகத் துண்டு துண்டுகளாக்கிச்
சண்டப் பிரசண்ட ஜயங் கொண்டு,
- 4 தீரங் கொண்ட ராமாவ தாய்ம் சிஷ்டருக்குப்
காரம். தசக்கிரீவன் சம் ஹாரம் : முடிந்
தாரவாரத்துடன் புஷ்ப மாரி சுக வாரி பெய்ய
நாரி மணிகைக் கண்டு தேறி மனத்தில் ஜய
பேரி அடித்தா னுள்ளம் மீறி,

ஸ்ரீ விபீஷணப் பெருமானுக்குப் பட்டஞ் சூட்டி

ஸ்ரீ இராமன் அயோத்தி போவது,

- 5 பக்தன் விபீஷணனுக் கென்றே லங்கையைச் சூட்டித்
துக்கம் தீரச் சீதையை அன்றே புஷ்ப
விமானத்தில் வீற்றி இராமன் வீரதாஸ ஸக்திமணனும்
வான மார்க்கமாய் போக நன்றே உரைக்க ஹநு
மானந்தப் பரதன் முன் சென்றே,
- 6 சுத்தன் இராம சந்தரனை நித்தம் நினைத்துத் தம்பி
சித்தங் கலங்கி மெத்தப் பைதயம் கொண்டு
அண்ணன் வரக்காணாமலே அக்கினி வளர்த்து விழ
எண்ணம் கொண்டிட ஹனு மானே இரைந்தானதோ
கண்ணன் ! பார் ! வாரார்பக வானே,

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபி ஷேகம்

- 7 கண்டும னங்களித்து ரெண்டு கரங்கள் கூப்பித் !
தண்டங்க ளிட்டானெதிர் கொண்டு உடன்
மேளதாள கோஷத்துடன் வேளைபார்த்து இராஜ்யமா
சாளக் கோலத்துடனே கூடி ஜானகி மண
வாளன் தங்கக் கிரீடம் சூடி,

ஸ்ரீ இராமர் இராஜ்ய பார மஹிமை

- 8 வேதம் அந்தணர் கூற மாதம் மும்மாரி தூற
மோதம் நெறிதவரு நீதம் அப
வாதமற்ற இராம சந்த்ரன் சீதம்மைப்பி ராட்டியுடன்
பேதம் விவாதமப ராதம் அற்ற தோர் கீர்த்தி
நாதம் பெற்ற ஸ்ரீ தர்ம பாதம்.

சந்து பாடினர் ஊரும் பேரும்

- 9 சாரம் அகஸ்தியர்மலை வாரம் பாபவிநாச
லரம் தாம்பரபர்ணித் தீரம் வாழும்
உற்றோர் பொல்லார் கற்றோர் கல்லார் பெரியோர் சிறியோர்
நேசன் திருமலையோன் பாசன் சுப்ரமணிய [க்கெல்லாம்
தாசன் அம்மைமநகர் வாசன்,

சிந்துகளிற் சிந்தினதோர் சொற்பிழைகளைத் தீரந்தோர்

சினக்காது மன்னிக்கச் சிற்றறிவோன் பிரரத்தின;

- 10, அற்பு தமான சீதை கற்புக் கதை யெடுத்து
நற்பு கழ் சிந்து இராமன் காப்பு தாசன்
சுப்பு சாமி செப்பினேனே அப்பன் இராமன் நற்பதங்கள்
தப்பு தமிழ் பிழைக லப்பு இருந்தாலுமே
ஒப்புக் கொடுத் தருள்வீர் மாப்பு,

நூற்பயன்

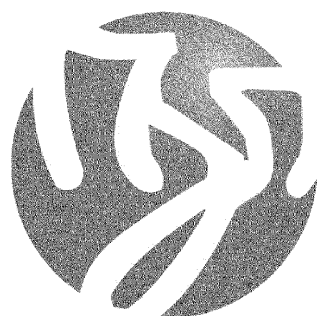
சிந்துவைப் படிப்போரென்றுஞ் சீரான செல்வம்பெற்று
இந்திர லோகஞ் சென்று இனிதுவீற் றிருப்பர் மாதோ

வாழி

மாதம் மும்மாரி பெய்ய வையக மாண்டோன் வாழி
வேதத்திற் கப்பானின்ற விண்ணவன் வாழி வாழி
நீதங் கடவறி வின்ற நிருதரை யழித்தோன் வாழி [ன்வாழி
பாதங்கள் பணிவோர்க்கென்றும் பதத்தையே யருள்ளோ

ஜயமங்களம் நித்தி சுபமங்களம்,

ஸ்ரீ இராமயணச்சிந்து முற்றிற்று,

கிருஷ்ண மூர்த்தி லீலைக்

கு ம் மி

[ராகம் டோம்ரி பைரவி...ஏகதாளம்]

பல்லவி

கூட்டிவாடி நீல மயிலே சோலைக்குயிலே

பாலகிருஷ்ண னெங்கழ,

(கூட்)

சரணங்கள்

- 1 வீடுபுக வெண்ணையு முண்டு பெண்ணையுங் கண்டு
கண்ணன் மறைந் தானடி
மாலைப் பொழுதினில் பாலை யெல்லாம்
எட்டியே வந்து திட்டமதாக ஒட்டக் குடித்திடுவன்,
- 1 மத்தடி பட்டாலும் எத்திடுவன் மெத்தவுங் கள்ளனவன்
- 2 உள்ளே வந்து குள்ளநரிபோல மெள்ள நின்று பறிப்பன்
- 3 மெட்டு மேலிட்டிடும் சட்டிகளைக் கொட்டி யுருட்டிடுவன்
நந்தகோபால நவனீத சோரணைப் போய்க் [கூட்]
- 11, கையைத் தட்டிக் கண்ணைச் சிமிட்டி என்னைமிரட்டி
அன்பு புகட்டிஞாண்டி
வந்திடுவே னென்று தந்திரமாய் [ட்டான்]
எத்தனையோ பொய் சத்தியம் செய்து எத்தித்தனிக்கன்
- 1 கன்னியர்சேலை கரையிலிட்டு அந்நியர் காணாமல்முங்கையிலே
- 2 சின்னமாமேறிச் சேலையுடன் உன்னதமாகச் சிரித்தானடி
- 3 அம்மணமாய்நின்ற பெண்மணிகள் பெம்மானைக் கண்டுடன்வெ
தென்படவே நின்று சும்பிடச் சொன்னோனைப் போய்க் [க்கமுற
??? அந்தியிலே சந்துக்கு வந்து முந்திபிடித்து [கூட்]
- குந்திவிளையாடினான்
நந்த கோபன் அவன் மந்தைகாசன்
சந்திர பிம்ப இந்திரசால தந்திரவாதி யவன்
- 1 கன்றுக்கூட்டங்களை காற்றிடவே குன்றைக்குடை பிடித்தான்
- 2 வேணுவைக்கையில்பிடித்துமவன் கோணிக்கொண்டுநின்றுபா
[டிடுவன்]
- 3 காளிங்கனென்றகொடும் பாம்பை தாளால் முடிநடித்தான்
வேணு கோபாலவிநோத சுலீலனைப் போய்க் [கூட்]

மங்களம்

முற்றிற்று,

காப்பிகள் தேவையானவர்கள் இதனடியில் குறிப்பிட்ட

விலாசத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்

டி. வி. வெங்கடேச அய்யர்

புக்துஷாப் சுவாமிசன்னதி திருவிநல்வேலி

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ண கோன்

புதுமண்டபம் புக்குஷாப் மதுரை.

எஸ் முத்தையா பிள்ளை,

புதுமண்டபம் புக்துஷாப் மதுரை,

உச்சேகவுண்டர், புஸ்தகஷாப், கொயம்பத்தூர்

ஆர், கோவிந்தசாமி நாயுடு, புஸ்தகஷாப், கும்பகோணம்

கோ. சீனிவாச பிள்ளை, புஸ்தகஷாப் கும்பகோணம்

தா. பொன்னுசாமி பிள்ளை, புஸ்தகஷாப் திருச்சிநாபள்ளி,

அ. மாமுண்டியா பிள்ளை, புஸ்தகஷாப் திருச்சிநாபள்ளி,

சந்திரம் பிள்ளை, புஸ்தகஷாப் சிதம்பரம்,

ராமானுஜ செட்டி, புஸ்தகஷாப் சிதம்பரம்,

குருநாதம் பிள்ளை, ரெயில்வே புஸ்தகஷாப் கும்பகோணம்

சப்பிரமணிமுதலியார், புஸ்தகஷாப் திருவ.லூர் விஜயபுரம்

ஜெபங்கொண்டசோழபுரம் சந்தச்சரபம் ஸ்ரீபாதவகுல திலக
வா. கிருஷ்ணசாமிதாஸ ரவர்களால் இயற்றிய இராமாயணத்தி
ருப்புக் கழகாவடிச்சிந்து விலை அணு 4. இராமாயணத்திருப்புக்
வீதையை இராவணன் எடுத்தேகும் பாகம் விலை அணு 4 ஜ
டாயுமோகத்திலிருந்து வீதையிடம் அனுமார் கணையாழி பெ
ற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீராமரிடம் கொடுக்கும் வரையில் விலை அணு 4
அங்கதன்ருவணனிடம் தூது போகிறது முதல் ஸ்ரீராமபட்டா
பிஷேகம் வரையில் விலை அணு 4 புத்தகம் வேண்டியவர்கள்
கீழ்க்கண்ட அட்டிசாவில் பெற்றுக்கொள்ளவும்

புஸ்தக விபாபாரிகள் இராஜாஜேஸ்வரி பிரஸ்

கு. ஆ. கிருஷ்ணசாமிமுதலியார் கும்பகோணம்,